Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1725/2001,**
mis käsitleb jalaväemiinide vastast tegevust kolmandates riikides, mis ei ole arengumaad
23. juuli 2001

(EÜT L 234, 1.9.2001, lk 6)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Nõukogu määrus (EÜ) nr 2112/2005, 21. november 2005	L 344	23	27.12.2005

▼B

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1725/2001,

mis käsitleb jalaväemiinide vastast tegevust kolmandates riikides, mis ei ole arengumaad

23. juuli 2001

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 308,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust

ning arvestades, et:

(1) Euroopa Ühendusele teeb muret asjaolu, et maa-aladel, kus tsiviilelanikkond püüab toibuda relvakonfliktidest, on jalaväemiine ja teisi lõhkemata seadeldisi;

(2) jalaväemiinid põhjustavad kannatusi ja õnnetusjuhtumeid ning takistavad märkimisväärselt majanduslikku arengut, põgenike ja ümberasustatud isikute tagasipöördumist, humanitaarabi korraldamist, taastamis- ja taastustöid ning normaalsete ühiskonnaolude taastamist;

(3) ühendus on otsustanud kõigiti kaasa aidata, et jalaväemiinid hävitataks eelseisvatel aastatel täielikult kogu maailmas;

(4) ühendus ja selle liikmesriigid on andnud olulisima panuse jalaväemiinide traagilise probleemi lahendamiseks tehtud rahvusvahelistesse jõupingutustesse;

(5) tegevus, mille eesmärk on jalaväemiinide täielik kõrvaldamine, on alles algetapis ja seetõttu peaks ühendus olema sihikindel liider, kuni eesmärk on täilikult saavutatud;

(6) käesolev määrus on otsene vastus jalaväemiinide kasutamise, ladustamise, tootmise ja üleandmise keelustamise ning nende hävitamise konventsioonile (Ottawa konventsioon);

(7) seetõttu tuleks finantsabi anda eelkõige neile kolmandatele riikidele, kes on võtnud endale kohustuse võidelda jalaväemiinide vastu ja osalevad Ottawa konventsioonis;

(8) ühenduse miinivastane tegevus on sageli humanitaarabi-, taastamis- või arengumeetmete lahutamatu osa, kuid samas diskreetne ja spetsialiseeritud tegevus, millel on omad prioriteedid, tingimused ja poliitilised nõuded;

(9) uusi ja olemasolevaid meetmeid, mis on sellise tegevuse osa või mis kuuluvad miinivastase tehnoloogia uurimise ja arendamise raamprogrammidesse, rahastatakse eri eelarveridadelt ning toetatakse, täiendatakse ja koordineeritakse vajaduse korral käesoleva määruse alusel;

(10) miinidega seotud ennetusmeetmete tõhusaks mõjutamiseks on vaja lubada, et ühenduse tegevus ladustatud jalaväemiinide hävitamisel toimuks koos mahapandud jalaväemiinide hävitamisega;

(11) tuleks tõhustada teadusuuringuid selliste tehnoloogiate väljatöötamiseks, mis hõlbustaksid miinide avastamist ja mineeritud maaalade täpsemat tähistamist;

(12) ühendusel peab olema võimalik kindlaks teha, kas tema rahastatud demineerimismeetmed on olnud tõhusad. Seetõttu peavad ühendusel olema asjakohased tehnilised vahendid, sealhulgas vajaduse korral sõjatehnika;

(13) käesoleva määruse eesmärk on luua alus ühtsele ja tõhusale lähenemisviisile seoses ühenduse miinivastase tegevusega

([1]) EÜT C 120 E, 24.4.2001, lk 173.

▼B

kolmandates riikides, mis ei ole arengumaad, ning edendada terviklikku strateegiat, mis oleks komisjoni, liikmesriikide ja rahvusvahelise üldsuse vahel kõikides miinivastase tegevuse etappides hoolikalt kooskõlastatud;

(14) selline lähenemisviis ei tohiks takistada ühenduse reageerimist humanitaarhädaolukordadele, kus iganes need tekivad;

(15) on vaja tagada nimetatud meetmete vastavus Euroopa Liidu välispoliitikale, sealhulgas ühisele välis- ja julgeolekupoliitikale;

(16) käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlus; ([1])

(17) jalaväemiinide eluohtlikkuse ja ülemaailmse leviku tõttu on ühenduse meetmete rahastamiseks vaja tõhusat, paindlikku ja vajaduse korral kiiret otsustamismenetlust;

(18) ühendus peaks tagama finantsabi rakendamise võimalikult suure läbipaistvuse ja assigneeringute kasutamise range kontrolli;

(19) ühenduse finantshuvide kaitsmine ning võitlus eeskirjade eiramise ja pettuste vastu on käesoleva määruse lahutamatu osa;

(20) käesolevas määruses nimetatud toimingud sobivad kolmandates riikides, mis ei ole arengumaad, rakendatava ühenduse koostööpoliitika raamistikku ning on vajalikud asutamislepingu eesmärgi saavutamiseks. Asutamislepingus on käesoleva määruse vastuvõtmise volitused ette nähtud ainult artiklis 308;

(21) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1724/2001 (mis käsitleb jalaväemiinide vastast tegevust arengumaades) ([2]) artiklis 6 sätestatakse ühenduse kogu miinivastase tegevuse, sealhulgas käesoleva määruse kohase tegevuse rakendamise finantsraamistik,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Käesoleva määrusega sätestatakse ühenduse jalaväemiinide vastase tegevuse rakendamiseks ühenduse arengukoostööpoliitika raames kohaldatav kord ning nähakse ette järjekindel ja ühtne humanitaardemineerimisstrateegia vastuseks jalaväemiinide kasutamise, ladustamise, tootmise ja üleandmise keelustamise ning nende hävitamise konventsioonile (edaspidi "Ottawa konventsioon").

2. Käesolevas määruses nimetatud toiminguid rakendatakse kolmandate riikide, mis ei ole arengumaad, territooriumil või need on otseses seoses nendes riikides, eriti konfliktidest toibuvates riikides tekkivate olukordadega.

Miinivastased meetmed integreeritakse jalaväemiinide tagajärgede all kannatavate kolmandate riikide kõikidesse riiklikesse ja koostööstrateegiatesse.

Artikkel 2

1. Käesoleva määruse alusel toimuvate ühenduse toimingute eesmärk on aidata jalaväemiinide tagajärgede all kannatavatel riikidel luua nende majanduslikuks ja sotsiaalseks arenguks vajalikud tingimused järgmisel viisil:

a) toetades miinivastase tsiviiltegevuse strateegia väljatöötamist, järelevalvet ja rakendamist;

b) aidates miinide tagajärgede all kannatavatel riikidel rakendada Ottawa konventsiooni;

([1]) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.
([2]) EÜT L 234, 1.9.2001, lk 1.

▼B

c) luues ja säilitades miinide tagajärgede all kannatavates riikides rahvusvahelisi struktuure ja kohalikku suutlikkust, et miinivastased meetmed oleksid võimalikult tõhusad;

d) reageerides humanitaarhädaolukordadele, vältides õnnetusjuhtumeid ja toetades kannatanute rehabilitatsiooni;

e) toetades asjakohaste miinivastaseks tegevuseks vajalike seadmete ja võtete katsetamist ning kasutuselevõttu kohapeal;

f) edendades kooskõlastamist demineerimisseadmete lõppkasutajatega uurimistegevuse algetappidel ja toetades nende tehnoloogiate kasutamist miinide tagajärgede all kannatavates riikides;

g) soodustades demineerimismeetmeid, mis on kooskõlas kohaliku keskkonnaga ja asjaomase piirkonna säästva arenguga;

h) toetades kooskõlastamist rahvusvaheliste miinivastases tegevuses osalejate vahel.

2. Käesoleva määruse alusel rahastatavad toimingud võivad hõlmata kõiki jalaväemiinide vastaseid meetmeid, millega toetatakse majanduslikuks ja sotsiaalseks arenguks vajalikke eesmärke. Need meetmed on järgmised:

a) miinidealane selgitustöö;

b) eritöötajate väljaõpe;

c) kahtlaste maa-alade uurimine ja tähistamine;

d) jalaväemiinide avastamine ja kindlakstegemine;

e) humanitaarnormidele vastav demineerimine ja nii mahapandud kui ladustatud jalaväemiinide hävitamine;

f) kannatanutele antav abi, nende rehabilitatsioon ning sotsiaalne ja majanduslik taasintegreerimine;

g) teabe, sealhulgas geograafiliste andmete süsteemide haldamine;

h) muud meetmed, mis aitavad kaasa jalaväemiinide inim-, majandusliku ja keskkonnamõju vähendamisele.

3. Lõikes 2 nimetatud meetmete puhul eelistatakse toiminguid miinide tagajärgede all kõige enam kannatavates riikides, kus jalaväemiinid või lisaks neile muu lõhkemata lahingumoon põhjustavad palju õnnetusjuhtumeid tsiviilelanikkonna hulgas või kus sellise lahingumoona kindlakstehtud või kahtlustatav olemasolu takistab majandusliku ja sotsiaalse aktiivsuse taastamist või arengut ja eeldab seega erilise pikaajalise kohustuse võtmist, mis humanitaar- või taastushädaabi puhul ei ole võimalik.

4. Ühtsuse, vastastikuse täiendavuse ja sünergia tagamiseks piirkondlikes koostöökavades ning humanitaarabi-, rehabilitatsiooni-, taastamis- ja arenguprojektides rahastatakse selliseid miinivastaseid meetmeid, mida nende kavade või projektide raames saab rahastada, jätkuvalt sellelt eelarverealt, millelt rahastatakse põhitegevust. Vajaduse korral võib neid meetmeid täiendada või toetada käesoleva määruse alusel rahastatavate miinivastaste meetmetega.

Artikkel 3

Käesoleva määruse alusel rahastatavaid toiminguid tehakse eelkõige neis riikides, kes on võtnud endale kohustuse võidelda jalaväemiinide vastu ja on Ottawa konventsiooni osalisriigid. Erandeid võib teha humanitaarhädaolukordade, kannatanutele antava abi ja ohustatud rahvastikurühmade, näiteks põgenike ja ümberasustatud isikute otsese toetamise puhul või kui riigi valitsus ei toimi.

Artikkel 4

1. Käesoleva määruse alusel võivad finantstoetust saada piirkondlikud ja rahvusvahelised organisatsioonid ja asutused, valitsusvälised organisatsioonid, riikide valitsused, piirkondlikud ja kohalikud omavalit-

▼B

sused, nende talitused ja allasutused, instituudid ning avaliku ja erasektori ettevõtjad, kellel on vastavad teadmised ja kogemused.

▼M1

2. Abikõlblikkus käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvas pakkumismenetluses osalemiseks määratakse kindlaks vastavalt abikõlblikkuse eeskirjadele ning nende suhtes tehtud eranditele, mis on esitatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2005. aasta määruses (EÜ) nr 2112/2005 ühenduse välisabi kättesaadavuse kohta. ([1])

▼B

3. Riigihangete võistupakkumisel osalevad äriühingud ja muud organisatsioonid tõendavad, et nende tegutsemispõhimõte on oma töötajaid põhjendamatult mitte ohtu seada ning et seda põhimõtet toetab vastav töötajate õnnetusjuhtumi- ja tsiviilvastutuskindlustus.

Artikkel 5

1. Käesoleva määruse alusel antavat ühenduse abi võib kasutada tehnilise abi, koolituse, töötajate või muude miinivastase tegevusega seotud teenuste rahastamiseks; seadmete ja võtete katsetamiseks; miinivastaste meetmete rakendamiseks vajalike seadmete, varude ja tööde logistikaks, hankimiseks, kättetoimetamiseks ja hoiustamiseks; uuringuteks, konverentsideks ja meetmeteks, mis on ette nähtud miinivastase tegevuse rahvusvahelise koordineerimise tugevdamiseks; lähetuste hindamiseks ja järelevalveks ning üldsuse teadlikkuse tõstmiseks.

2. Käesoleva määruse alusel antakse ühenduse rahalist toetust tagastamatu abirahana.

3. Kui ühenduse ja partnerriikide vahel sõlmitud rahastamislepingud käsitlevad miinivastast tegevust, nähakse neis lepingutes ette, et ühendus ei hüvita lõivude, tollimaksude ega muude maksude tasumist.

Artikkel 6

1. Komisjoni abistab vastav geograafiakomitee.

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõikes 3 sätestatud tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 7

1. Komisjon tagab korrapärase, sealhulgas kohapealse teabevahetuse alusel ühenduse ja üksikute liikmesriikide abi tõhusa kooskõlastamise, et suurendada nende kavade järjepidevust ja vastastikust täiendavust.

2. Komisjon võib otsida võimalusi ühiseks rahastamiseks koos teiste rahastajate, eriti liikmesriikidega.

3. Komisjon soodustab kooskõlastamist ja koostööd rahvusvaheliste rahastajate ja osalejatega, eelkõige nendega, kes kuuluvad ÜRO süsteemi, samuti valitsusväliste organisatsioonide ning selliste asjakohaste keskustega nagu Rahvusvaheline Humanitaardemineerimise Keskus Genfis. ►M1 Osalemine lepingulistes toimingutes, mida rakendatakse läbi rahvusvahelise organisatsiooni või kaasrahastatakse koos kolmanda riigiga, on määratletud määrusega (EÜ) nr 2112/2005. ◄

4. 4.Võetakse meetmeid selleks, et ühenduse osatähtsus oleks nähtav.

Artikkel 8

1. Komisjon hindab, teeb otsuseid ja haldab käesoleva määrusega hõlmatud toiminguid kooskõlas eelarve- ja muude kehtivate menetlus-

([1]) EÜT L 344, 27.12.2005, lk 23.

▼B

tega, eelkõige Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatava 21. detsembri 1977. aasta finantsmääruse ([1]) artiklite 116 ja 118 sätetega.

2. Rahastamisotsused, mis käsitlevad üle 3 miljoni euro suurust summat, võetakse vastu artikli 6 lõikes 2 sätestatud korras.

3. Komisjon teavitab artikli 6 lõikes 1 nimetatud komiteed kõikidest rahastamisotsustest, mis käsitlevad alla 3 miljoni euro suurust summat. See teave avalikustatakse hiljemalt üks nädal enne rahastamisotsuse vastuvõtmist.

4. Komisjon võib artikli 6 lõikes 2 sätestatud korras tehtud rahastamisotsuseid muutvad otsused vastu võtta siis, kui need ei sisalda põhimõttelisi muudatusi või lisakohustusi, mis ületavad 20 % esialgsest kohustusest.

Artikkel 9

1. Projektid moodustavad osa kõnealuse riigi või piirkonna laiemast taastamisraamistikust ning need seatakse tähtsusjärjekorda ja neid hinnatakse nende positiivse mõju ja tulususe alusel.

2. Projekt tuleb võimaluse korral selgesti integreerida siseriiklikku jalaväemiinide vastasesse kavasse, mida koordineerib abistatava maa valitsus või kohalik ühenduse koostöös valitsusväliste organisatsioonidega või selleks volitatud rahvusvaheline institutsioon. Eesmärk peaks olema see, et kohaliku suutlikkuse ja projekti järjepidevuse tõhustamiseks võtaks teatava aja jooksul projekti üle abistatava maa valitsus või kohalik ühendus või valitsusvälised organisatsioonid.

Artikkel 10

Kõikides käesoleva määruse alusel sõlmitud rahastamislepingutes nähakse ette, et komisjon ja kontrollikoda teevad kohapealset kontrolli vastavalt tavapärasele korrale, mille komisjon kehtestab kehtivate eeskirjade, eriti finantsmääruse sätete kohaselt.

Lisaks võib komisjon teha kohapealset kontrolli ja inspekteerimist vastavalt nõukogu määrusele (Euratom, EÜ) nr 2185/96. ([2]) Komisjoni võetud meetmed tagavad ühenduse finantshuvide piisava kaitse vastavalt nõukogu määrusele (EÜ, Euratom) nr 2988/95. ([3])

Artikkel 11

Mitmeaastase miinivastase tegevuse koordineerimise ja kavandamise hõlbustamiseks esitatakse artiklis 6 nimetatud komiteede ühisnõupidamisele arvessevõtmiseks korrapäraselt artikli 6 lõikes 2 sätestatud korra kohaselt jalaväemiinide strateegiadokument, mis sisaldab ühenduse miinivastase tegevuse horisontaalsuuniseid ja prioriteete ning nende saavutamise kriteeriume. Jalaväemiinide strateegiadokument hõlmab muu hulgas mitmeaastast näidisprogrammi ja olemasolevaid miinivastase tegevuse kavasid riikide ja piirkondade tasandil, teiste rahastajate, sealhulgas liikmesriikide panuseid ning muudelt eelarveridadelt rahastatavaid ühenduse miinivastaseid meetmeid. Jalaväemiinide strateegiadokument edastatakse teadmiseks ka Euroopa Parlamendile.

Artikkel 12

Komisjon hindab korrapäraselt ühenduse rahastatud toiminguid, et veenduda, kas nende eesmärgid on saavutatud, ja anda juhiseid tulevaste toimingute mõjususe parandamiseks.

([1]) EÜT L 356, 31.12.1977, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ, ESTÜ, Euratom) nr 762/2001 (EÜT L 111, 20.4.2001, lk 1).
([2]) EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2.
([3]) EÜT L 312, 23.12.1995, lk 1.

▼B

Artikkel 13

Iga kolme aasta tagant alates käesoleva määruse jõustumisest esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule üldhinnangu kõigi ühenduse miinivastaste meetmete kohta koos käesoleva määruse tulevikku käsitlevate soovitustega ning vajaduse korral selle muutemise ettepanekutega.

Artikkel 14

Käesolev määrus jõustub selle *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

Määrust kohaldatakse 31. detsembrini 2009.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.